

RASPORED SVETIH MISA I MISNE NAKANE

16. veljače nedjelja	VI. NEDJELJA KROZ GODINU	8,00	† Julu i ob. Humski
		9,30	GOLO BRDO: † Stjepana Tomić
		11,00	ŽUPNA: <i>(za sve potrebe vjernika);</i>
PON. 17. II.	Sedam osnivača	18,00	† Maru Martić
		19,30	DVORANA BL.A.S: TEČAJ PRIPREVE ZA BRAK
UT. 18. II.	Šimun Jeruz. b.	18,00	† Katu Bilanović
SRI. 19. II.	Konrad	18,00	† Josipa i Mariju Zubović
ČET. 20. II.	Eleuterije	18,00	† Štefaniju Mihalj, <i>klanjanje</i>
PET. 21. II.	Petar Damiani	18,00	† Katu Pavić, BIBLIJSKA SKUPINA
SU. 22. II.	KATEDRA SV. PETRA	17,00	Vjenčanje: SOLIĆ-ANIĆ
		18,00	† Alojza i Katu Tomić, <i>susret za mlade (SHKM)</i>
23. veljače nedjelja	VII. NEDJELJA KROZ GODINU	8,00	† Dragu i ob. Tomić
		9,30	RAMANOVCI: † Boška Obradovića
		11,00	ŽUPNA: <i>krštenje STJEPANA MIOČEVIĆA</i>
		20,00	ALILOVCI-DVD-DOM: <i>ALILOVAČKI DIVANI</i>

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- ❖ **CRKVI SPREMAJU:** U SUBOTU, 22. veljače u 13,00: Antonija Stipić, Matea Zeba, Anita Humski, Amalija Terzić i Ankica Gucek. Za *spriječenost se zamijenite s drugima koji su na redu. Ćake i studente treba zamijeniti iz obitelji.*
- ❖ Hvala za potporu i doprinose za potrebe župe.
- ❖ **ŽUPNA KATEHEZA: Sudjelovanje na nedjeljnim misama i rast u osobnoj duhovnosti po molitvi i dobrim djelima.**
 - **POTVRĐENICI:** subota u 9,00; KRIZMA 1. LIPNJA U 11,00!
 - **PRVOPRIČESNICI:** subota u 11,00; PRVA PRIČEST 27. Travnja!
 - **OSTALI VJEROUČENICI** (osobito VI. i VII. r.); *redovita sveta misa!*
 - **RODITELJI:** *pobrnite se za redovito sudjelovanje djece na svetoj misi!*
- ❖ **MLADI:** Nastavljamo priprevu za **SHKM 2014.** (Susret hrvatske katoličke mladeži) u Dubrovniku 26. i 27. travnja 2014. koji se održava pod geslom „Na slobodu pozvani!“ Upis traje do 5. ožujka. Koji žele sudjelovati moraju sudjelovati na pripravi kroz kateheze subotom iza mise. Animirajte jedni druge!
- ❖ Upisujemo misne nakane, godišnjice, za travanj 2014.
- ❖ **POZIVAMO NA UKLJUČENJE U FOND „JOSIP KUPERTINSKI“** za pomoć našim studentima i đacima za školovanje.

Izdaje: Župa sv. Petra i Pavla apostola (Požeška biskupija); Vetovačka 2, 34334 Kaptol
 Uređuju: župljani župe sv. Petra i Pavla; Odgovara: Josip Klarić, župnik.
 Tisak: Župa sv. Petra i Pavla/ www.zsppa-kaptol.hr; e-mail: zu-kaptol@po.t-com.hr /tel: 034 231-080
 Listić je besplatan.

QUO VADIS

Listić župe sv. Petra i Pavla, Kaptol

Br. 325/2014; 16. veljače 2014.

VI. NEDJELJA KROZ GODINU „A“

Poštovani i dragi Župljani!

Život svakoga kršćanskog vjernika treba biti vođen ljubavlju prema Bogu i djelovanjem iz dubokog osobnog vjerničkog uvjerenja. Samo tako će kršćaninova djela imati snagu svjedočanstva. Bog nam ne zapovijeda i ne sili nas, poštuje našu slobodu ali nas svojom milošću usmjerava da činimo dobro i izbjegavamo zlo. K tome, kršćanstvo nije puko izvršavanje pravila i zapovijedi nego, prije svega, susret sa živom osobom, Isusom Kristom.

„Uistinu, kažem vam: Ne bude li pravednost vaša veća os pravednosti pismoznana i farizeja nećete ući u kraljevstvo Božje!“ Pismoznanci i farizeji su se natjecali u „dobrim“ djelima radi svoje slave i hvale a ne radi Kraljevstva Božjega i dobra čovjeka. Oni su težili; biti što zadovoljniji sami sa sobom. Sami sebi su postali svrha i zato su odbacili samoga Spasitelja jer on njima ne treba. Kad' bi to, barem, proizvodilo sretna čovjeka ali ne; tu uzornost ništa ne može nahraniti do sitosti. Ona je nazasitna ali i čangrizava i mrzovoljna.

„Rečeno je: Ne ubij...a ja vam kažem ne srdi se!“ Srditost će dovesti do nasilja i ubojstva. Ona je uzrok i njega treba liječiti a ne gledati samo na krajnje posljedice.

„Rečeno je: Ne učini preljuba...a ja vam kažem: Ni ne pogledaj s požudom!“ Kako bi svijet bio čišći bez erotiziranih pogleda, želja, oblačenja, ponašanja. Kako bi čovjek bio slobodniji i kako bi uživao u spolnosti.

„Rečeno je: Ne zaklinji se krivo...a ja vam kažem: Ne zaklinji se nikako!“ Tko to smije jamčiti svojim znanjem da je u pravu? Samo poruka Božja je Istina a sve ostalo je podložno nesigurnosti.

„Vaša riječ neka bude: Da, da-ne, ne! Što je više od toga, od Zloga je“ Ustrajati u opredjeljenju za dobro i opredjeljenju protiv zla a ne oćijukati s zlom.

Srdačno; vaš župnik Josip!

NAKANE APOSTOLATA MOLITVE ZA VELJAČU:

OPĆA: Da Crkva i društvo poštuju mudrost i iskustvo starijih osoba. **MISIJSKA:** Da svećenici, vjernici i laici, velikodušno rade zajedno na evangelizaciji. **BISKUPSKA:** Da odbacimo svaku vrstu praznovjerja i idolopoklonstva koje je uzrok mnogih nedjela, nemira i zala.

- ❖ **POZIVAMO NA PRETPLATE ZA KATOLIČKE ČASOPISE:** osobito „Glas Koncila“ (52x7=364 KN), „Glasnik Srca Isusova i Marijina“ (77 KN), „Glasnik sv. Josipa“ (25 KN), „Kanu“ (143 KN), „Marija“ (70 KN), „MAK“ (110 KN), „Veritas“ (110 KN), „Betanija“-za bolesnike; „Radosna vijest“- misijski časopis i još mnogi drugi.
- Vjernicima koji su porijeklom iz Bosne i Hercegovine preporučamo „Katolički tjednik“. Cijena je 8 KN. Godišnja pretplata 400 KN.
 - Jako je važno da se informiramo istinito i temeljito jer su manipulacije i obmane u našoj sredini vrlo prisutne i učestale.

Papin susret sa zaručnicima

Vatikan, (IKA) – U Vatikanu je danas za zaručnike priređeno originalno Valentinovo. Dvadesetak tisuća zaljubljenih parova mlađih od trideset godina iz 28 zemalja, koji su se prijavili preko svojih biskupijskih vijeća za obiteljski pastoral, okupilo se na Trgu Svetog Petra na poziv pape Franje, koji je svima poklonio jastučić. Broj prijavljenih je iznenadio organizatore. Isprva je bilo



predviđeno da se susret održi u dvorani Pavla VI., ali je zbog tako veliko broj zaručnika održan ipak na Trgu svetog Petra.

Molitvom, pjesmama i glazbom mladi su Papi dočarali povijest ljubavi. Tri para, koji su predstavljali sve zaljubljene parove, postavili su Papi unaprijed tri pitanja. U prvom su ga pitali je

li moguće ljubiti se zauvijek. Mnogi se naime boje takvog konačnog izbora. To je strah koji je tipičan za naše vrijeme, rekao je Papa i istaknuo kako taj mentalitet dovodi do zaključka da se živi zajedno dok traje ljubav. Ne smijemo dopustiti da pobijedi kultura privremenosti, jer se strah pred obećanjem „zauvijek“ liječi iz dana u dan. Ljubav se ne gradi na pijesku, već na čvrstom terenu, pojasnio je papa Franjo zaručnicima i pozvao ih se da se mole Gospodinu da im udijeli svakidašnju ljubav, a to je trajni hod, koji ne završava kada zaručnici uspiju osvojiti jedno drugo. Taj hod podliježe svakodnevnim pravilima, koja se mogu sažeti u tri riječi: tražiti dopuštenje, zahvaljivati i tražiti oprostjenje. Tako raste kršćanska obitelj, pojasnio je Sveti Otac i primijetio kako ne postoji savršena obitelj, jer smo svi grešnici. Poručio je zaručnicima da ne dopuste da dan završi a da se nisu pomirili

jedno s drugim i zatražili jedno od drugo oprostjenje. Svi smo spremni osuđivati drugoga i opravdati sami sebe. To stoji na početku Biblije. Bog je pitao Adama je li jeo zabranjenu jabuku, a on odgovara da je pojeo jabuku, koju mu je dala Eva. To je dakle stara priča, koja izaziva toliko katastrofa. Nastojmo priznati naše pogreške i moliti oprostjenje. Zaručnicima koji su ga pitali za savjet kako proslaviti dan vjenčanja papa Franjo je preporučio da nastoje prirediti kršćanski, a ne svjetovni pir. Neka proslava vjenčanja bude trezvena. Nastojte da dođe do izražaja ono što je stvarno važno. Mnogi vode više računa o vanjštini, gozbi, fotografijama, odijelu, cvijeću i sličnim stvarima. Sve je to važno za ishod svečanosti, ali jedino ako uspije osmisliti vašu radost, a to je Božji blagoslov vaše ljubavi. Prije susreta Papa je poslao mladencima twitter, u kojem ih poziva da se ne boje sklapati brak, jer će u vjernom i plodnom braku biti sretni.

Odnos između euharistije i našega života

Iz papine kateheze na općoj audijenciji u srijedu 12. veljače 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Sada si možemo postaviti neka pitanja vezana uz odnos između euharistije koju slavimo i našega života, kao Crkve i kao vjernika pojedinaca. Kako živimo euharistiju? Kada idemo nedjeljom na misu, kako je doživljavamo? Je li to za nas tek neko slavlje, činimo li to iz navike, zato da se susretnem s drugima ili da se bolje osjećamo, ili je ipak nešto više?

Posljednji dragocjeni pokazatelj pruža odnos između euharistijskog slavlja i života naših kršćanskih zajednica. Treba uvijek imati pred očima da euharistija nije nešto što činimo mi; to nije naše sjećanje na ono što je Isus rekao i učinio. To je Kristov čin! Krist je taj koji ondje djeluje, koji je na oltaru. To je Kristov dar, koji se uprisutnjuje i okuplja nas oko sebe, da nas hrani svojom riječju i svojim životom. To znači da poslanje i sâm identitet Crkve izvire iz toga, iz euharistije, i ondje se uvijek oblikuje. Neko slavlje može izvana gledano biti bespriekorno, prelijepo, ali ako nas ne dovodi do susreta s Isusom Kristom, postoji opasnost da ne donese nikakvu hranu našem srcu i našem životu. Po euharistiji, međutim, Krist želi ući u naš život i prožeti ga svojom milošću, tako da u svakoj kršćanskoj zajednici postoji dosljednost između liturgije i života.

Srce nam se ispuni pouzdanjem i nadom kada se sjetimo Isusovih riječi koje se donose u Evanđelju: "Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan" (Iv 6, 54). Živimo euharistiju s duhom vjere, molitve, oprostjenja, pokore, zajedničke radosti, brige za potrebite i za potrebe mnoge braće i sestara, sigurni da će Gospodin ispuniti ono što je obećao! Neka tako bude!

Postoje vrlo jasni pokazatelji koji pomažu shvatiti kako živimo sve to, kako živimo euharistiju. Ti nam pokazatelji govore živimo li ili ne dobro euharistiju. Prvi je pokazatelj način na koji gledamo i promatramo druge. U euharistiji Krist uvijek iznova ostvaruje sebedarje koje je ostvario na križu. Čitav je njegov život čin potpunog dijeljenja sebe iz ljubavi; zato on voli biti s učenicima i osobama koje je imao priliku upoznati. To za njega znači dijeliti njihove želje, njihove probleme, ono što ih je mučilo u njihovoj duši i njihovu životu. I mi kada sudjelujemo na misi susrećemo razne muškarce i žene: mlade, starije osobe, djecu; siromašne i dobrostojeće; domaće i strance; osobe koje su na misi sa svojim obiteljima i one koji su došli sami... Navodi li me euharistija koju slavim da ih sve doživljavam doista kao braću i sestre? Povećava li u meni sposobnost da se radujem s onima koji su radosni i da plačem sa zaplakanima? Potiče li me da idem siromasima, bolesnima, marginaliziranima? Pomaže li mi prepoznati u njihovom licu Isusovo lice? Svi mi idemo na misu zato što volimo Isusa i želimo, u euharistiji, biti dionici njegove muke i njegova uskrsnuća. Ali ljubimo li, kao što želi Isus, onu braću i sestre koji su najpotrebitiji? Primjerice, u Rimu smo ovih dana imali priliku vidjeti mnoge društvene nevolje kako zbog kiše, koja je nanijela velike štete čitavim četvrtima, tako i zbog nezaposlenosti, kao posljedice ekonomske krize u čitavom svijetu. Pitam se, i neka se svaki od nas zapita: ja koji idem na misu, kako do doživljavam? Trudim li se pomoći, približiti se, moliti za one koji imaju taj problem? Ili sam pomalo ravnodušan? Ili možda pak mislim samo na to kako da druge ogovaram: jesi li vidio kako je odjeven ovaj, kako je odjeven onaj? To se katkad čini poslije mise, a ne bi se smjelo! Moramo se brinuti za našu braću i naše sestre koji su u potrebi zbog neke bolesti, zbog nekog problema. Dobro je danas misliti na tu našu braću i sestre koji imaju te probleme ovdje u Rimu: probleme zbog tragedije koju je prouzročila kiša i socijalne probleme i probleme s poslom. Molimo Isusa, kojeg primamo u euharistiji, da nam pomogne da im pomognemo.

Drugi – i to vrlo važan – pokazatelj je milost da osjetimo da nam je oprosteno i da smo spremni oprostiti. Ponekad neki pitaju: "Zašto bi se moralo ići na misu kada se zna da je onaj koji ide redovito na misu grešnik kao i svi drugi?" Koliko smo samo to puta čuli! Zapravo onaj koji ide na misu ne čini to zato što želi pokazati da je bolji od drugih, već upravo zato što osjeća neprestanu potrebu da bude prihvaćen i preporođen Božjim milosrđem, koje se utjelovilo u Isusu Kristu. Ako svaki od nas ne osjeća potrebu za Božjim milosrđem, ako se ne osjeća grešnikom, bolje da ne ide na misu! Mi idemo na misu zato što smo grešnici i želimo primiti Božje oprostjenje i biti dionici Isusova otkupljenja, njegova oprostjenja. Ono "ispovijedam" koje govorimo

na početku ne govorimo "pro forma", već je to pravi pokornički čin! Ja sam grešnik i to priznajem, tako počinje misa! Ne smijemo nikada zaboraviti da je Isusova Posljednja večera održana "one noći kad bijaše predan" (1 Kor 11, 23). U onom kruhu i vinu koje prinosimo i oko kojih se okupljamo svaki put se obnavlja dar Kristova tijela i krvi za otpuštenje naših grijeha. Moramo na misu ići ponizno, kao grešnici i Gospodin će nam udijeliti pomirenje.